

زنده باد اول مه روز جهانی طبقه کارگر

جمعه ها منتشر میشود

حزب کمونیست کارگری ایران - حکمتیست
Worker-Communist Party of
Iran - Hekmatist

۱۷ فروردین ۱۳۸۶ - ۶ آوریل ۲۰۰۷

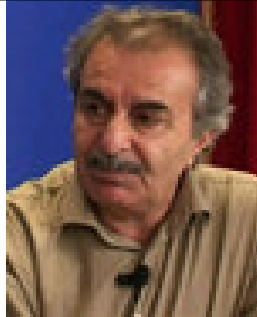
سرمدبیر : آذر مدرسی

www.hekmatist.com

پس از "بحران ملوانان"!

fateh_sh@yahoo.com

فاتح شیخ

ماجرایونیهها برای جمهوری در انتخابات آمریکا، راپورت بیگر- همیلتن و روبرویی اکثریت دمکرات در کنگره و سنای آمریکا با دولت بوش که این روزها حادثر شده است، همه جلوه های پی در پی ناکامی استراتژی قلدری نظامی آمریکاست.

ماجرایونیههای به مراتب خطرناکتر و پردامنه تری بزندان. از آنجاکه "بحران ملوانان" آخرین ماجراجوئی جمهوری اسلامی نخواهد بود، بررسی مکان ویژه آن و موقعیت پس از آن، از زاویه شریاطی که برای مبارزه مردم علیه جمهوری اسلامی ایجاد میکند، ضروری است.

خصایات بحران کنونی

بحران جاری، آنجا که به آمریکا و متحدانش مربوط است بخشی از بحران استراتژی میلیتاریستی آمریکا در منطقه و جهان است و آنجا هم که به رژیم اسلامی بر میگردد بخشی از بحران حاکمیت آن در جامعه ایران است. روشن است که استراتژی قلدری نظامی آمریکا، که ۱۶ سال قبل با جنگ ۱۹۹۱ خلیج شروع شد، دچار ناکامی و شکست شده است.

تلاش هر دو جناح هیات حاکمه آمریکا بیرون آمدن از زیر آوار این شکست با صدمات هرچه کمتر است. شکست بوش و حزیش

با آزادی ۱۵ ملوان انگلیسی که دو هفته پیش توسط سپاه پاسداران ایران دستگیر شده بودند، یک میان پرده از بحران حاد مناسبات رژیم ایران با انگلیس و آمریکا پایان یافت. خود ماجرا به رغم دراماتیک بودنش اهمیت ویژه ای نداشت، آنچه به آن اهمیت داد مکان این ماجراجوئی در کل روبروئی رژیم حاکم بر ایران با آمریکا و متحدانش در مقطع فعلی است. رژیم اسلامی با بهره برداری از نقطه ضعف طرف نا اینجا توانسته است یک مدال تقوی نظامی، سیاسی و اخلاقی به سینه خود بزند و حریفش راه دیگری جز قبول منفعلانه آن و تلاش بیشماری برای حفظ آبرو نداشته است.

این حاصل بالانس واقعی قدرت طرفین نیست، حاصل وخامت موقعیت آمریکا و انگلیس در عراق و بالادستی فعلی رژیم ایران در آن کشور است. حضور آمریکا و انگلیس در عراق، بویژه حضور انگلیس در جنوب عراق، آنقدر پر از سوراخ است که دست رژیم اسلامی را برای دست زدن هرروزه به ماجراجوئی تماما بلز کرده است. کشته شدن چهار سرباز انگلیسی در بصره درست در روز آزادی ملوانان، تنها یک مورد دیگر از چنین ماجراجوئیهای است. سود این

اول مه ۱۳۸۶ شاخص
موفقیت اجتماعات
بزرگ است

رحمان حسین زاده
husienzadeh_r@yahoo.com

به استقبال اول مه روز جهانی کارگرمیرویم. جنب و جوش و دنیای پیشرفته و متمدن، آنجا که تحرک و بحث و همفکری و نقشه اندک حقوق کارگران و فعالیت ریختن برای برگزاری هر چه بهتر این تنها روزجهانی کارگران در جریان است. علیرغم فشارها و سرکوبگریهای جمهوری اسلامی و به علاوه کارگر کار ساده ایست. اما در فریبکاریها و ترفندهای نهادهای ضد کارگری همچون خانه کارگر و شوراهای اسلامی اول مه هر ساله در ایران عرصه ابراز وجود رادیکال کارگری و حق طلبانه بوده است. امسال نیز از این قاعده مستثنی نیست. از منتهی قبل و هم اکنون جریانات و نهادهای حق طلب کارگری، رهبران و فعالین دلسوز کارگران در فکر سازمندی اجتماعات بزرگ به

بقیه در صفحه ۳

تلویزیون پرتو

هر جمعه بین ساعت ۶ و نیم تا ۷ و نیم بعد از ظهر بوقت تهران از کانال یک (شبکه هات برد) پخش میشود، تکرار برنامه ظهر روز بعد.

تلفن تماس: ۰۰۴۶۷۰۷۳۹۹۸۶۸

parto.tv@gmail.com

صفحه ۲

اطلاعیه پایانی پلنوم هفتم کمیته مرکزی حزب حکمتیست

آزادی، برابری، حکومت کارگری!

اطلاعیه پایانی پلنوم هفتم کمیته مرکزی حزب کمونیست کارگری - حکمتیست

پلنوم هفتم کمیته مرکزی حزب کمونیست کارگری ایران - حکمتیست از ۱۰ تا ۱۱ فروردین ۱۳۸۶ (۳۰ - ۳۱ مارس ۲۰۰۷) با شرکت اکثریت اعضا کمیته مرکزی، هیاتی از رهبری حزب کمونیست کارگری عراق و جمعی از کادرهای حزب در خارج کشور برگزار شد. پلنوم بعد از یک دقیقه سکوت بیاد همه جانب‌اختگان راه آزادی و سوسیالیسم و بیاد منصور حکمت کار خود را آغاز کرد.

ابتدا آئین نامه پیشنهادی با اصلاحات جزئی به اتفاق آرا بعنوان آئین نامه مبنای پلنوم برای پلنوم های کمیته مرکزی به تصویب رسید. بعد از تصویب آئین نامه، پلنوم مباحث زیر را در دستور گذاشت:

- ۱ - گزارش
- ۲ - اوضاع سیاسی ایران، بررسی، تنقیق یا تغییر سیاست ها و نقشه عمل های حزب
- ۳ - اوضاع ایران و سیاست ها و اقدامات حزب در صورت حمله آمریکا به ایران
- ۴ - مبانی تئوری ساختمان حزب در ایران در دوره کنونی
- ۵ - حزب سیاسی، مبانی اتحاد و شیوه های مبارزه درون حزبی
- ۶ - گارد آزادی: موقعیت کنونی و مصاف های آتی
- ۷ - هفته منصور حکمت ۲۰۰۷
- ۸ - قرار ها و مصوبات پیشنهادی
- ۹ - تعیین مشاورین کمیته مرکزی در خارج از کشور
- ۱۰ - انتخابات

گزارش فعالیت بخش های مختلف حزب از قبل بصورت کتبی در اختیار اعضای کمیته مرکزی قرار داده شده بود. در این بخش از دستور کورش مدرسی دبیر کمیته مرکزی، این گزارش را به پلنوم معرفی کرد. در این بحث کورش مدرسی تاکید کرد که نکته مهم اینست که موقعیت و عملکرد حزب ما باید بر متن اوضاع جامعه مورد ارزیابی قرار گیرد. او از این زاویه جنبه های مختلف فعالیت حزب را مورد تجزیه و تحلیل قرار داد و بویژه بر دستاورد های تشکیلات کل کشور و تشکیلات شهر های کردستان تاکید کرد. همچنین در مورد تلاش های تاکتونی حزب در جهت شکل دادن به یک تعهد مشترک در میان اپوزیسیون برای دفاع از مدنیت جامعه ایران در پروسه سرنگونی جمهوری اسلامی و حمله احتمالی آمریکا به ایران توضیحاتی داد.

پلنوم بعد از بحث در مورد جنبه های مختلف گزارش موضوعات دستور پلنوم را تعیین کرد و از میان قرار های پیشنهادی، قرار های شماره ۱ تا ۱۱ و همچنین قرار های ۱۳، ۱۴، ۱۶، ۱۷ و ۱۸ را که در شماره های ۲ و ۳ نشریه پلنوم منتشر شده اند را برای بررسی در دستور کار خود قرار داد و بقیه قرار های پیشنهادی را از دستور خارج نمود.

در بحث پیرامون اوضاع سیاسی ایران، پلنوم جنبه های مختلف پیچیدگی اوضاع سیاسی ایران از جمله تاثیر پیروزی های سیاسی جمهوری اسلامی در مقابل سیاست های آمریکا در عراق، و در قبال بحران هسته ای، اوضاع اپوزیسیون از جمله بحران هویتی و سیاسی اپوزیسیون راست، و همچنین ناتوانی اپوزیسیون چپ در تامین یک رهبری روشن بر جنبش سرنگونی را مورد بحث قرار داد.

پلنوم در مورد نتایج حمله احتمالی آمریکا و یا اسرائیل به ایران صحبت کرد و بویژه موقعیت حزب و وظایف تشکیلات کل کشور و تشکیلات کردستان حزب در چنین اوضاعی مورد بررسی قرار داد. پلنوم بر ضرورت آماده کردن فکری و عملی تشکیلات های حزب در داخل کشور برای رو در روئی با چنین شرایطی تاکید کرد.

دستور چهارم پلنوم بحث در مورد مبانی تئوری ساختمان حزب در ایران در دوره کنونی بود. پلنوم بر این واقعیت تاکید کرد که تغییر اوضاع سیاسی ایران در کنار موقعیت جدید سازمانی حزب در ایران وظیفه شکل دادن به یک حزب سیاسی، کمونیستی، رزمنده توده ای را بعنوان یک وظیفه روز در مقابل ما قرار داده است. حزب ما باید برای اولین بار پس از تجربه حزب بلشویک چنین حزب کمونیستی ای را ایجاد کند. ایجاد چنین حزبی نیازمند به یک تئوری سازمانی منسجم و کاراست. اجزائی از این تئوری فی الحال توسط منصور حکمت و بدنبال آن سیاست های اخیر حزب در شکل دادن به کمیته های کمونیستی روشن شده اند. اما این تصویر و این تئوری سازمانی باید بطور کامل و همه جانبه به بحث گذاشته شود، مدون گردد و نتایج آن به تصویب برسد. پلنوم بسیاری از جنبه های سازمان حزب بطور کلی و سازمان حزب در ایران را بطور اخص مورد بحث قرار داد.

در دستور بعدی پلنوم به بحث در مورد تحزب سیاسی، مبانی اتحاد و شیوه های مبارزه درون حزبی پرداخت. در این بحث همه اعضای پلنوم تاکید کردند که تعدد نظرات تنها بر متن پذیرش تحزب سیاسی بعنوان محور همه سیاست ها ممکن است. وحدت اراده به معنای تعهد همه به اجرای سیاست ها و مقررات مصوب، احترام به ارگان ها و نهاد های حزب و قرار دادن حزبی، تقویت، تحکیم و گسترش حزب در بطن همه سیاست هاست. پلنوم تاکید کرد که در حزب حکمتیست وسیعترین امکان برای ابراز نظر و بحث در مورد سیاست های مختلف وجود دارد و تعدد نظرات در این حزب پدیده ای داده است. در همان حال حزب حکمتیست باید یک حزب با دیسیپلین بسیار بالا در اجرای سیاست ها و نقشه عمل های مصوب باشد.

با توجه به کمبود وقت پلنوم دستور های بعدی و همچنین بررسی قرار های پیشنهادی را به دفتر سیاسی محول نمود. دفتر سیاسی مامور شد که تا ظرف حداکثر یک ماه و با در نظر گرفتن نظرات اعضای کمیته مرکزی، در مورد قرار های پیشنهادی تصمیم بگیرد.

پلنوم همچنین بعد از شنیدن گزارش کمیسیون بررسی مشاورین کمیته مرکزی در خارج کشور، ۲۸ نفر را بعنوان مشاور کمیته مرکزی انتخاب نمود. مشاورین کمیته مرکزی در خارج از کشور عبارتند از: ناصر مرادی، عباس رضایی، فرهاد رضایی، جلال برخوردار، سیوان رضایی، مینو همتی، پری زارع، رضا کمانگر، سیما اسد بیگی، سوسن هجرت، غفور زرین، محمود رضا طاهری، گلپاخ سلیمی، پرشنگ بهرامی، مسعود قهرمانی، مختار محمدی، جمال پیر خضری، نادر استاد، ابراهیم باتمانی، محمد خضری، محمود محمدرزاده، ابوبکر شریف زاده، سعید کرمانت، محمود زندی، فرهاد وقل، رعنا کریم زاده، کامبیز زنده پیر و کریم خضری.

سپس پلنوم پس از گزارش فاتح شیخ در مورد بررسی تقاضای تعدادی از رفقا برای تشکیل فراقسیون قراری در تولید تصمیمات دفتر سیاسی در این مورد را به تصویب رساند.

بعلاوه پلنوم در ارتباط با بحث هایی که ایرج فرزاد در بازبینی گذشته مطرح کرده است قراری را به تصویب رساند. در این قرار پلنوم ضمن رد اتهامات مطرح شده توسط ایرج فرزاد از حرمت سیاسی کورش مدرسی و حمید تقوایی دفاع کرد.

در بخش انتخابات، پلنوم به اتفاق آراء کورش مدرسی را بعنوان دبیر کمیته مرکزی (لیدر حزب) و عضو دفتر سیاسی انتخاب نمود و سپس ۲۱ نفر دیگر را نیز بعنوان دفتر سیاسی انتخاب نمود. اعضای دفتر سیاسی ۲۲ نفره حزب عبارتند از: آزاد زمانی، آنر مدرسی، اسد گلچینی، اعظم کم گویان، امان کفا، بهرام مدرسی، برهان دیوارگر، جمال کمانگر، ثریا خضری، ثریا شهبابی، خالد حاج محمدی، رحمان حسین زاده، رحمت فاتحی، سلام زجیجی، صالح سرداری، عبدالله دارابی، فاتح شیخ، کورش مدرسی، محمد ققاحی، محمود قزوینی، مصطفی اسد پور، مظفر محمدی.

مرگ بر جمهوری اسلامی! زنده باد جمهوری سوسیالیستی!

اطلاعیه پایانی پلنوم

پلنوم کار خود را با سخنرانی اختتامیه کورش مدرسی به پایان رساند. در این سخنرانی کورش مدرسی پلنوم هفتم را یک موفقیت برای حزب حکمتیست در راه ایجاد یک حزب سیاسی توده ای کمونیستی دانست. او اشاره کرد که این حزب راهی را میپیماید که بعد از شکست انقلاب اکثریت در حدود یک قرن پیش توسط کمونیست ها پیموده نشد. او بر ضرورت توسعه شبکه های حزبی در میان طبقه کارگر و بخصوص در میان بخش صنعتی آن و تبدیل کردن حزب به لولای اتحاد و قدرت یابی اجتماعی بعنوان یک وظیفه روز و میرم تاکید کرد.

در اولین جلسه دفتر سیاسی که بلافاصله بعد از پلنوم برگزار گردید، فاتح شیخ به اتفاق آراء بعنوان رئیس دفتر سیاسی انتخاب شد. خالد حاج محمدی و آذر مدرسی به اتفاق آراء بعنوان معاون دبیر کمیته مرکزی و معاون رئیس دفتر سیاسی از دفتر سیاسی رای اعتماد گرفتند. دفتر سیاسی سپس ۶ نفر را بعنوان اعضای کمیته رهبری انتخاب کرد. به این ترتیب کمیته رهبری عبارتند از: امان کفا، بهرام مدرسی، خالد حاج محمدی، رحمان حسین زاده، جمال کمانگر، عبدالله دارابی، کورش مدرسی.

دفتر سیاسی بعلاوه تصمیمات لازم در مورد مشاورین کمیته مرکزی در داخل کشور را اتخاذ کرد.

لازم به توضیح است که در حاشیه پلنوم دو سمینار نیز برگزار گردید. سمینار اول توسط رحمان حسین زاده تحت عنوان "حزب حکمتیست و گذار به حزب سیاسی توده ای (در نقد گرایشات باز دارنده) و سمینار دوم توسط محمود قزوینی تحت عنوان "تاکتیک کمونیستی در برخورد به مسئله سرنگونی، دولت موقت و سناریو سیاه چیست" با استقبال وسیع و دخالت فعال شرکت کنندگان در پلنوم روبرو شد.

کمیته مرکزی حزب کمونیست کارگری - حکمتیست

۱۴ فروردین ۱۳۸۶ - ۳ آوریل ۲۰۰۷

در دفاع از حرمت سیاسی کورش مدرسی و حمید تقوایی

مصوب پلنوم هفتم کمیته مرکزی حزب حکمتیست

اخیرا ایرج فرزند در نوشته ای تحت عنوان "چه میبایست کرد و چه باید کرد" به بلزینی علل جدایی سال ۲۰۰۴ در حزب کمونیست کارگری پرداخته است.

صرف نظر از اینکه این بلزینی فاقد کوچکترین درجه ای از انصاف و پابندی به حقیقت است، متأسفانه اتهام سنگین و بی پایه "توطئه گری و سوء استفاده" از فضای عاطفی در گذشت منصور حکمت در جهت تحمیل جدایی را به حمید تقوایی و کورش مدرسی نسبت داده است.

پلنوم هفتم حزب حکمتیست این ارزیابی را مردود اعلام می کند، از حرمت سیاسی حمید تقوایی و کورش مدرسی دفاع میکند.

از صفحه ۱ اول مه

در ایران، زیبایی ویژه و پیشروی مهمی را برای مبارزه کارگری و حق طلبانه ثبت میکند.

امسال نیز همین مسیر را باید طی کنیم. اما یک مسئله محوری میتواند کار فعالین کارگری و دست اندرکاران ماه مه را آسان کند. آنهم هماهنگی، همدلی و همگامی نهادها، رهبران و فعالین برگزاری اول مه است. تجربه سالهای گذشته نشان میدهد که متأسفانه نا هماهنگی، نداشتن همگامی لازم و اقدامات سکتی چیزی جز تفرقه و به کار نیافتادن کل انرژی مفید برگزاری اول مه بزرگ و وسیع را ببار نیاورده است. اولین مسئله ای که در تدارک ماه مه امسال باید به آن توجه کرد، فایق آمدن بر این ناهم آهنگیها و ایجاد یک صف وسیع و گسترده برای برگزاری بزرگترین اجتماعات به مناسبت روز کارگر است. این کار شدنی است به شرطی که واقعیات ساده ای را قبول کنیم.

اولاً: اگر در این حقیقت ذنیف باشیم که نفس برگزاری پرجمعیت و بزرگ روز کارگر خود یک هدف اساسی است. که مراسمهای روز کارگر باید نمایش قدرت طبقه کارگر و صف آزادیخواهانه و حق طلبانه جامعه علیه ستم و استثمار و تبعیض و حامیان آن باشد. که روز کارگر را به مقطعی از تغییر تناسب قوا به نفع کارگر و انسانیت و آزادیخواهی تبدیل کنیم، آنوقت اجتماعات هر چه بزرگتر و وسیعتر شاخص اصلی موفقیت روز کارگر در ایران خواهد بود. اجتماعات بزرگ به طور ایژکتیو یعنی حضور وسیع جمعیت در مراسم و میتینگهای روز کارگر، یعنی پرهیز از مراسمهای پراکنده و کوچک و تلاش برای یکی کردن اقدامات حول میتینگ و مراسم بزرگ مرکزی در سطح شهر. اگر

اجتماعات بزرگ را شاخص بگیریم، در نتیجه گرایشات درون جنبش کارگری و نهادها و فعالین دست اندرکار اول مه لازمست دست در دست هم بگذارند و اجتماعات بزرگ را ممکن سازند.

دوماً: پایه واقعی همگامی گرایشات حق طلب درون جنبش کارگری و نهادها و فعالین مختلف برای برگزاری بزرگ اول ماه مه در این حقیقت هم نهفته است که در شرایط مشخص ایران طبقه کارگر و ابتدایی ترین مطالبات کارگری از جمله داشتن حق تشکل و اعتصاب و اجتماعات قابل پیکت کارگری و استاندارد قابل قبول جامعه کارگری برای تعیین دستمزد، داشتن بیمه بیکاری مکتبی و برگزاری آزادانه روز کارگر و زیر ضرب و کسبه و هر بخش محروم و تحت جمهوری اسلامی و دم دستگاه سرکوب آن است. هر گرایش حق طلب درون جنبش کارگری صرف نظر از پلاتنوم بلند مدت خود برای جنبش کارگری، قاعدتاً در تحقق این مطالبات فوری جنبش کارگری سهیم است. پس زدن جمهوری اسلامی بر سر این مطالبات خود گشایش بزرگی را در پیشروی بعدی جنبش کارگری ایفا میکند. روز جهانی کارگر بیش از هر مناسبتی محل ابراز قدرت اجتماعی کارگر برای به کرسی نشاندن این مطالبات و به عقب راندن جمهوری اسلامی است. اگر گرایشات مختلف درون جنبش کارگری در این واقعیت ذنیف باشیم، آنوقت در این چارچوب باید به دور از تعصبات گرایشی و گروهی و سکتی برای برگزاری بزرگترین اول مه همگام شویم. به نظر کار ساده ایست که حول چند مطالبه فوری اقتصادی و سیاسی گرایشات و نهادها و فعالین جنبش کارگری اعم از سندیکالیست، سوسیالیست، رفرمیست و کمونیست و چپ و تلاش و ابتکار و هماهنگی برای سازماندهی اجتماعات بزرگ اول مه باید فرا خواند.

چهارم: یادمان باشد در اجتماعات بزرگ و وسیع روز کارگر دولتیها، مقامات و عوامل جمهوری اسلامی و حتی نهادهای سازمانهای به اصطلاح "کارگری" دولت جایی ندارند. خانه کارگر و اداره کار و شوراها و اسلامی و ... بگذار به به نمایشهای خود مشغول شوند. نمایشات آنها محل حضور و تجمع کارگران نیست و نباید باشد. اجتماعات بزرگ کارگران هم محل حضور و مانور این دشمنان آشکار کارگران نیست.

خلاصه کلام، اجتماعات بزرگ و هر چه پر جمعیت شاخص موفقیت روز کارگر امسال کارگران ایران است. همه جریانات، گرایشات و نهادهای حق طلب و مدافع کارگر را به تلاش و ابتکار و هماهنگی برای سازماندهی اجتماعات بزرگ اول مه باید فرا خواند.

آغاز برنامه هر روزه تلویزیون پرتو

برنامه آزمایشی هر روزه تلویزیون پرتو از روز شنبه اول اردیبهشت ۱۳۸۶ (۲۱ آوریل ۲۰۰۷) آغاز خواهد شد. این برنامه ها از تلویزیون کانال ۶ روی ماهواره هات برد (Hotbird) پخش میشود. کانال ۶ پروژه مشترک حزب حکمتیست (تلویزیون پرتو) و کنگره آزادی عراق (تلویزیون سنا) است. مشخصات پخش به شرح زیر است:

Satellite: Hotbird 8 Orbital Position: 13 degrees East Transponder: 14

Downlink Frequency: 11 470 Downlink Polarity: Vertical FEC: 5/6 Symbol Rate: 27,500

برنامه های تلویزیون پرتو هر شب از ساعت ۸:۳۰ تا ۹:۳۰ شب بوقت تهران پخش میشود. این برنامه روز بعد ساعت ۲ تا ۳ بعد از ظهر روی همین کانال تکرار خواهد شد. علاوه بر این روزهای جمعه تلویزیون پرتو از ساعت ۷:۳۰ تا ۸:۳۰ شب به زبان کردی نیز برنامه خواهد داشت.

در انتشار ضمیمه ۲ منتخب آثار منصور حکمت ما را

یاری دهید!

ضمیمه ۲ منتخب آثار منصور حکمت قبل از هفته منصور حکمت (اوانل ژونن) توسط حزب کمونیست کارگری ایران - حکمتیست منتشر خواهد شد. تلاش ما بر اینست که شمار هرچه بیشتری از آثار منتشر نشده را تایپ کنیم و همچنین تا آنجا که بتوانیم نوارهای صوتی بسیاری که با کوشش ارزشمند خسرو داور در سایت آرشیو حکمت گردآوری شده است را پیاده کنیم و در کتاب ضمیمه ۲ در دسترس عموم قرار دهیم. از همه دوستداران منصور حکمت درخواست یاری میکنیم. لطفاً از طریق آدرس ایمیل زیر با من تماس بگیرید:

fateh_sh@yahoo.com

فاتح شیخ

تماس با حزب

کوروش مدرسی **لیدر حزب**

koorosh.modarresi@gmail.com

تلفن: ۰۰۴۴۷۷۴۸۶۳۰۸۳۳

خالد حاج محمدی **معاون لیدر**

khaledhajji@yahoo.com

تلفن: ۰۰۴۶۷۰۷۴۸۵۷۵۴

رحمان حسین زاده **دبیر کمیته کردستان**

husienzade_r@yahoo.com

تلفن: ۰۰۴۶۷۳۹۸۵۵۸۳۷

فاتح شیخ **رئیس دفتر سیاسی**

fateh_sh@yahoo.com

تلفن: ۰۰۴۶۷۰۴۷۱۷۵۱۲

عبدالله دارابی **فرمانده گارد آزادی**

darabiabe@gmail.com

تلفن: ۰۰۴۶۷۰۴۷۵۲۱۶۳

نسان نودینیان **دبیر کمیته خارج کشور**

Nasan_nodinian@yahoo.de

تلفن: ۰۰۴۹۱۷۳۸۷۲۵۱۸۵

بهرام مدرسی **دبیر کمیته کل کشور**

bahrammodarresi@gamil.com

تلفن: ۰۰۴۹۱۷۴۹۴۴۰۲۰۱

جمال کمانگر **دبیر سازمان جوانان حکمتیست**

jamalkamangar@yahoo.com

تلفن: ۰۰۴۴۷۸۱۴۷۶۵۶۱۹

دبیر خانه حزب

mail@hekmat.com

تلفن: ۰۰۴۴۷۸۳۰۳۷۹۵۲۶

رضا کمانگر **مسئول روابط عمومی حزب**

r_hekmatist@yahoo.com

تلفن: ۰۰۵۳۸۴۰۵۶۲۹۵۴۸

در عین حال، تضاد حاد منافع آمریکا و متحدانش با جمهوری اسلامی و جریانات اسلامی وابسته به آن در عراق و منطقه در کنار ماجراجوییهای دو طرف، هر آن ممکن است تنش موجود را بصورت تصاعدی و انفجار آمیزی تشدید کند و به تحمیل فاجعه دیگری بدتر از تراژدی جاری در عراق بر مردم ایران و منطقه منتهی سازد.

این دو حالت، دو روی سیاستی است که پس از "بحران ملوانان"

برای پیشبرد بحران مناسبات غرب با جمهوری اسلامی میتواند در پیش گرفته شود. آنچه از زاویه مبارزه مردم ایران برای سرنگونی هرچه سریعتر جمهوری اسلامی ضرورت حیثی دارد، تلاش بیوقفه برای اتحاد نیروهای فعاله مردم و مقابله قاطع با روحیه سکون و انتظار است.

واضح است که هر درجه کاهش فضای جنگی و نظامی، در جهت تسهیل شرایط مبارزه مردم و هر درجه ماجراجویی متقابل جمهوری اسلامی و آمریکا و متحدانش در جهت سخت تر کردن شرایط معیشتی و مبارزه مردم است. کلید پیشرفت در یک کلام اما اتحاد مردم و کنار زدن روحیه مهلک انتظار و سکون و تلاش برای پایین کشیدن هرچه سریعتر جمهوری اسلامی است.

در آستانه اول مه روز جهانی کارگر، نیروی مبارزه متحدانه کارگران، معلمان، زنان و دانشجویان میتواند نوید دهنده رهایی مردم محروم و آزادیخواه ایران از شر رژیم جمهوری اسلامی، از شر قلندری نظامی آمریکا و از شر نظام بردگی مزدی سرمایه باشد.

آمریکا و انگلیس در عراق در برابر بالادستی جمهوری اسلامی و هم قطعنامه های ۱۷۳۷ و ۱۷۴۷ شورای امنیت، رژیم را در حمله به مردم و فرسایش نیروی مقاومت و مبارزه آنان یاری داد. این رویروئی بعلاوه میتواند باز هم روحیه سکون و انتظار و سردرگمی را در صفوف مردم گسترش دهد.

تصاعد تنش یا کاهش تنش؟

نیاز آمریکا و انگلیس به عقب نشینی منظم از باطلاق عراق و آرام کردن جبهه های دیگر تقابل در منطقه خاورمیانه با توجه به موقعیت دست بالای رژیم اسلامی و اسلام سیاسی در عراق و منطقه، میتواند سیاست آنها را در جهت کاهش تنش با جمهوری اسلامی سوق دهد. این در عین حال یک هدف مقطعی جمهوری اسلامی و نیز هدف خاص آن در جریان "بحران ملوانان" و آزادی آنان برای تحکیم موقعیت ارتجاعی خود بوده است. اظهارات تونی بلر پس از این ماجرا و حتی پس از کشته شدن چهار سرباز بریتانیایی در روز پنجشنبه، آزاد کردن دیپلمات رژیم اسلامی در عراق توسط آمریکا و وعده ضمنی آزاد کردن پنج مأمور دیگر رژیم که در اربیل دستگیر شده اند، در کنار سفر نائسی پلوسی به خاورمیانه و تلاشهای تنش زدایانه او در ارتباط با سوریه میتواند نشانه های این رویکرد سیاست آمریکا و انگلیس در منطقه باشد. پیام کنفرانس اخیر سران کشورهای عرب که در آن ملک عبدالله متحد شماره یک آمریکا حضور نیروهای آمریکایی در عراق را "اشغال غیرقانونی" خواند و مقامات دولت بوش را براشفته کرد، در این راستا به اندازه کافی هشدار دهنده بود.

از صفحه ۱ پس از "بحران ...

حضور نظامی اش در عراق را کاهش خواهد داد.

در این میان مشکل مشترک آمریکا و انگلیس و دیگر دولتهای غرب از جمله آلمان و فرانسه این است که چگونه عقب نشینی منظم از عراق به تبدیل رژیم اسلامی به قدرت فائده در خاورمیانه منجر نشود. تنش روابط این دولتها با جمهوری اسلامی بر سر پرونده اتمی و افت و خیز فشارهایشان از کنال شورای امنیت سازمان ملل و قطعنامه های ۱۷۳۷ و ۱۷۴۷ تابعی از این معادله واقعی است.

مقابلا از نظر رژیم اسلامی، تحمیل خود به غرب به عنوان یک طرف غیر قابل اهمال در بحران خاورمیانه (اگر نه قدرت فائده منطقه)، کلید تحمیل حاکمیت ارتجاعی خود بر مردم و مقابله با نفرت انباشته شده آنهاست. استقاده از نقطه ضعف حضور انگلیس در جنوب عراق و حمله به آن در شامگاه تصویب قطعنامه ۱۷۴۷ در شورای امنیت، از یکسو ماجراجویی "حساب شده" ای در جهت وارد آوردن فشار بر آن دولت و اادار کردنش به نشان دادن نرمش در عرصه دیپلماسی است و از سوی دیگر ابزار منحرف کردن اذهان مردم از قطعنامه شورای امنیت بود. رژیم و صاحبان سرمایه به محض صدور قطعنامه ۱۷۳۷ شورای امنیت و به بهانه و زیر پوشش آن، یورش خود به معیشت مردم را گسترش دادند و قیمتها را بالا بردند (برای نمونه قیمت گوجه فرنگی را از سیصد به سه هزار تومان رساندند)، این بار هم رژیم اسلامی با دستگیری ملوانان انگلیسی زمینه را برای یورش بیشتر به معیشت مردم و در عین حال خلع سلاح معنوی آنان فراهم ساخت. به این ترتیب هم موقعیت

سایتهای حزب و نهادهای نزدیک به حزب :

www.hekmatist.com

www.jawanax.com

www.marxhekmatistsociety.com

www.iran-telegraf.com

www.oktober.org

www.hekmat.public-archive.net

نه قومی، نه اسلامی، زنده باد هویت انسانی!